

För fyra år sedan klockan 05:00 stod jag i köket på stiftsgården och värmdde 60 liter O'Boy till 120 skidåkande konfirmander från södra Sverige. Det tar sin lilla tid! Det måste kokas i två omgångar, den ena ska ha laktosfritt, den andra är vegan och lite matte på det så det inte blir något svinn.

Jag har aldrig känt att detta har varit jobbigt, oavsett om jag varit anställd eller volontär. Att gå upp när jag nästan precis har gått och lagt mig för att någon annan ska få varm O'Boy i skidbacken. Den där "någon annan" som jag aldrig träffat eller pratat med, men som ändå känns som ett syskon. För det är någonting med vår stiftsgård som för människor samman som tar fram det bästa i dig och mig. Man kan bli så otroligt bra vänner för att sedan skiljas åt och kanske aldrig ses igen. Men minnet det finns kvar.

Bilden är tagen samma dag för fyra år sedan. Jag har dukat för en tre-rätters middag åt konfirmanderna som snart kommer tillbaka från backen, det är spexkväll och prisutdelning i olika skidåkningskategorier.

För det är en sån här typisk dag, fast mycket längre tillbaka som mina minnen börjar, med vinter, skidåkning, O'Boy, middagar och vänner. Hemma på stiftsgården i Undersvik.

Erik Danielsson